

ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอน
รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันของนิสิตชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยพะเยา ภายหลังสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด 19
Problems, Causes, and Solutions to the Instruction of English
for Daily Life Course for 1st Year Students
at the University of Phayao in Post-Covid 19 Pandemic

พิชญ์สินี เสถียรธราดล¹/ สมหมาย รอดแป้น^{2*}/ ชุตินันต์ คำขาด³/ ธัญพร มุลกาวิล⁴

Phitsinee Sathientharadol/ Sommai Rodpan/ Chutiman Khamkad/ Thanyaporn

Moonkawin

1, 2, 3, 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

English Language Department, School of Liberal Arts, University of Phayao

*Corresponding Author

ได้รับบทความ : 27 กันยายน 2567

ปรับปรุงแก้ไข : 6 ธันวาคม 2567

ตอบรับตีพิมพ์ : 11 ธันวาคม 2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหา วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,423 คน และคณาจารย์ผู้สอนในรายวิชาดังกล่าว จำนวน 7 คน โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.68

ผลการศึกษาพบว่า (1) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันมีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมดีอยู่แล้ว (2) ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเอกสารประกอบการเรียนมีเนื้อหาเหมาะสม ส่วนผู้สอนนั้นเห็นว่าเนื้อหาว่างเกินไป (3) ทั้งผู้เรียนและผู้สอนคิดว่าข้อสอบที่ใช้วัดและประเมินผลมีความเหมาะสม แต่ผู้สอนบางส่วนยังคิดว่าว่างเกินไป (4) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนมีความเห็นว่าการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษครบถ้วน (5) ด้านผู้สอน นิสิตประเมินผู้สอนในด้านการอธิบายเนื้อหารายวิชาให้เป็นที่เข้าใจ การใช้สื่อการสอนและวิธีการสอน การส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองพร้อมการแนะนำแหล่งความรู้เพิ่มเติม และการสร้างแรงจูงใจในการเรียนสำหรับนิสิตในระดับมาก และผู้สอนประเมินตนเองในระดับปานกลาง-มาก (6) ด้านผู้เรียน นิสิตประเมินตนเองในประเด็นความกระตือรือร้นในการศึกษาและความเอาใจใส่ในรายวิชา ความต้องการในการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน ความตระหนักถึงประโยชน์ในการเรียนรู้ในรายวิชา ความต้องการฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ในชั้นเรียน และความร่วมมือร่วมใจในชั้นเรียนระดับมาก ส่วนผู้สอนประเมินนิสิตในระดับน้อย-ปานกลาง (7) ด้านกิจกรรมหรือโปรแกรมฝึกภาษาอังกฤษเสริมรายวิชา นิสิตมีความเห็นต่อประโยชน์ของโปรแกรม การสื่อสารกับศูนย์ภาษาผู้ดูแลการใช้ภาษาโปรแกรม ความมั่นใจของนิสิตในการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดจากการใช้โปรแกรม ความยากในการใช้งานโปรแกรม และความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับโปรแกรมฝึกภาษาในระดับมาก ส่วนผู้สอนแสดงความเห็นต่อปัญหาในด้านดังกล่าวระดับปานกลาง จากผลการศึกษาดังกล่าวไม่ได้แสดงถึงปัญหาในการจัดการเรียนสอนในรายวิชาดังกล่าวที่ชัดเจน แต่สามารถสรุปได้ว่าปัญหาที่พบจะเป็นในส่วนของมุมมองระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่สวนทางกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เนื้อหาของรายวิชา และการจัดการการเรียนการสอน สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนนั้น ได้แก่ ทางหลักสูตรและหน่วยงานเกี่ยวข้องควรจัดให้มีกิจกรรมอบรมการใช้สื่อหรือเทคนิคการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ ควรให้มี

การสร้างสมดุลระหว่างเนื้อหาด้านไวยากรณ์และการสื่อสาร ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควรสร้างความเข้าใจระหว่างผู้สอนและนิสิตเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้และควรมีการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโปรแกรมช่วยเรียนก่อนเพื่อให้ตรงตามเจตนารมณ์ของรายวิชา

คำสำคัญ : ปัญหา, แนวทางแก้ไข, การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ, หมวดศึกษาทั่วไป, ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

Abstract

The research aimed to survey problems, analyze causes, and propose solutions to the Instruction of English for Daily Life Course for 1st Year Students at the University of Phayao in Post-Covid 19 Pandemic. The sample group included first-year students at Phayao University who registered for the English language course for daily life in the first semester of the academic year 2566, totaling 1,423 students, and the seven instructors teaching the course. The survey instrument used had a reliability of 0.68.

The study found that:

Students and instructors believed that the teaching and learning management in the English language course for daily life was appropriate.

Students and instructors thought that the instructional materials were suitable, however, instructors finding the content too easy.

Students and instructors believed that the assessment methods were appropriate, but instructors finding the exams too easy.

Regarding the achievement of learning objectives, instructors and students agreed that the English language course for daily life provided comprehensive knowledge of English basics.

In terms of teaching, students evaluated instructors positively in explaining course content, using teaching media and methods, promoting self-study, recommending additional learning resources, and motivating students to learn, while instructors rated themselves at a moderate to high level.

Regarding students, they evaluated themselves on diligence in studying, commitment to the course, awareness of the benefits of learning, the need for self-directed learning outside the classroom, the need for skill development in listening, speaking, reading, and writing, and high classroom participation. Instructors assessed students at a low to moderate level.

Regarding extracurricular English language programs or activities, students perceived the benefits of the programs, communication with the language center program administrators, their confidence in using English due to program usage, difficulties in program usage, and the correlation between course content and language training programs at a high level. Instructors expressed a moderate level of concern about the mentioned issues. From the results, no clear problems were identified regarding the teaching management of the course. However, it can be concluded that the issues encountered lie in the differing perspectives between students and instructors on various points, as follows: the course content and the management of teaching and learning.

The solutions proposed for addressing the issues in teaching and learning management included the following. The curriculum and relevant departments should organize training activities on the use of modern and appropriate teaching media and techniques for large classrooms. There should be a balance between grammar content and communicative skills, such as listening, speaking, reading, and writing. It is important to foster mutual understanding between instructors and students regarding learning behaviors. Additionally, there should be an evaluation of the effectiveness of learning support programs to ensure they aligned with the objective of the course.

Keywords: Problems, Solutions, General Education in English Instruction, Post-Covid 19 Pandemic

บทนำ

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญอย่างยิ่งภาษาหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นภาษาที่มีประชากรมากกว่าร้อยล้านคนทั่วโลกใช้เป็นภาษาแม่ ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญทั้งทางด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่าง ๆ ด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและที่สำคัญที่สุดคือการนำมาใช้เป็นเครื่องมือประกอบอาชีพในธุรกิจที่สามารถนำเงินจากต่างประเทศเข้ามาได้มาก เช่น การส่งสินค้าออกและการท่องเที่ยว และการสื่อสารระหว่างชนชาติมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร จนกลายมาเป็นภาษากลางที่ชนชาติต่าง ๆ ใช้กันอย่างกว้างขวาง ทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทเป็นภาษานานาชาติมากขึ้น

มหาวิทยาลัยพะเยาเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่จัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับพื้นฐานสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชาโดยนิสิตจะต้อง

เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่อไปนี้เป็น ภาคเรียนที่ 1 รายวิชา 001103 ภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน จำนวน 3 หน่วยกิต ภาคเรียนที่ 2 รายวิชา 001104 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 หน่วยกิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้บัณฑิตมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป แต่การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบกับวงการศึกษาระดับชั้น จากการประกาศปิดโรงเรียน มหาวิทยาลัยทำให้เกิดการเรียนการสอนนอกห้องเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยจัดการศึกษาผลกระทบจากการเรียนภาษาอังกฤษผ่านสื่อเทคโนโลยีพบว่าปัญหาที่พบมีทั้งจากผู้เรียนและผู้สอน กล่าวคือ ในส่วนผู้สอนยังไม่มีมีความคุ้นเคยหรือชำนาญในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลางและจัดบรรยากาศในการเรียนออนไลน์ให้เหมาะสมและน่าสนใจรวมถึงการวัดการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทำได้ยากกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ ส่วนผู้เรียนต้องใช้อุปกรณ์ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตซึ่งผู้ปกครองบางส่วนไม่สามารถสนับสนุนได้อย่างเพียงพอ อีกทั้งบางพื้นที่อยู่ห่างไกล ไม่สามารถเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ตได้ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าเรียนได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงของการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นการเรียนการสอนออนไลน์ส่งผลต่อการพัฒนาการด้านร่างกายและการเรียนรู้ของผู้เรียนไปในทางลบ จากผลสำรวจความพร้อมการเรียนออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทยสะท้อนข้อจำกัดในการเรียนออนไลน์ความไม่พร้อมของผู้เรียนเอง เพราะการเรียนออนไลน์นั้นเด็กนักเรียนจะต้องมีวินัย และความรับผิดชอบในตนเองสูง ซึ่งปัญหาที่ผู้ปกครองพบส่วนใหญ่ได้แก่ เด็กนักเรียนขาดสมาธิในการเรียน สอดคล้องกับฤทธิไกร ไชยงาม, กันยรัตน์ ไวกำ และ หทัย ไชยงาม (2561) ที่พบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในนักเรียนมัธยมจากมุมมองของผู้สอน อาทิ พื้นฐานความรู้ยังไม่เพียงพอและไม่สนใจและไม่ให้ความร่วมมือในการเรียน นอกจากนี้ข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะหมวดวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งเป็นรายวิชาพื้นฐานในระดับปริญญาตรีที่พบปัญหาผลการเรียนของผู้เรียนไม่ดี จึงมีการศึกษาปัญหาและแนวทาง

แก้ไขซึ่งมักเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษยังคงเป็นสิ่งจำเป็น ที่ต้องใช้ในการประกอบอาชีพในตลาดแรงงานทั่วโลก ดังนั้น งานวิจัยชิ้นนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อันจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับเป็นแนวทางในการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. สำรวจปัญหาของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา
2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา
3. วิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา

วิธีการศึกษา

แบบแผนของการวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยกำหนดรูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อการสำรวจปัญหาของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันเป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ด้วยกรอบแนวคิดการประเมินความต้องการที่จำเป็น (Needs Assessment) ด้วยการคำนวณหาดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Need Index: PNI) ตามความคิดเห็นของนิสิตและ

อาจารย์ผู้สอน ส่วนการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การแบ่งกลุ่มเพื่อทำการศึกษา

การดำเนินงานวิจัยนี้จำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1. อาจารย์ผู้สอน ในรายวิชา โดยอาจารย์จะได้รับ link แบบสอบถามออนไลน์ และตอบแบบสอบถาม 2. นิสิตชั้นปีที่ 1 ในรายวิชา โดยอาจารย์จะได้รับลิงก์แบบสอบถามออนไลน์ และตอบแบบสอบถาม

การดำเนินการวิจัย

1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการที่จำเป็นและการวิเคราะห์เนื้อหา ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนชาวไทยในระดับอุดมศึกษา

2) ผู้วิจัยติดต่อขอความอนุเคราะห์อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชีวิตประจำวัน

3) ผู้วิจัยส่งตอบแบบสอบถามออนไลน์ให้อาจารย์ผู้สอน และขอความอนุเคราะห์อาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมู่เรียนส่งลิงก์แบบสอบถามออนไลน์ให้นิสิต และนิสิตทุกคนในแต่ละหมู่เรียนที่เข้าชั้นเรียนและไม่เข้าชั้นเรียนตอบแบบสอบถามภายในระยะเวลาที่กำหนด กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนจะหึ่งลิงก์แบบสอบถามไว้ในนิสิตในหมู่เรียนของตนตอบแบบสอบถามเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ ภายหลังการสอบกลางภาค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมืองานวิจัย ผู้วิจัยทำการสร้างเครื่องมือ และออกแบบเครื่องมือให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ข้อดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่ควรจะเป็น (Realistic Condition & Expectation Condition) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานะอาจารย์-นิสิต มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ซึ่งสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า โดยใช้เกณฑ์กำหนดน้ำหนักคะแนนและมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ทดังนี้

5 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะในรูปแบบคำถามปลายเปิด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยเทียบกับเกณฑ์ IOC กำหนดไว้ที่ 0.5 ขึ้นไปการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็นรายข้อ ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกัน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกัน

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกัน

ในแต่ละข้อคำถามจะมีคำถามปลายเปิดสำหรับผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวิธีการของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน (Rowinelli & Hambleton, 1977; บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536) โดยแทนค่าสูตรดังนี้

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
ER หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การวิจัยครั้งนี้แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .98

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ Pilot study กับคณาจารย์และนิสิตที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 และ 30 คน ตามลำดับ จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1970; บุญชม ศรีสะอาด, 2554) โดยแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การใช้แบบสอบถาม

กระบวนการเก็บข้อมูล

กระบวนการเก็บข้อมูลประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1) ประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาทุกหมู่เรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามและส่งลิงก์แบบสอบถามให้นิสิตแต่ละหมู่เรียน ก่อนเปิดภาคการศึกษา

2) ดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามประเภทเครื่องมือดังนี้

แบบสอบถามในรูปแบบมาตราวัด 5 ระดับใช้การวิเคราะห์เป็น

ค่าเฉลี่ย Mean

แบบสอบถามในรูปแบบคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบ Content analysis และใช้การคำนวณความถี่ของคำกลุ่มคำที่กล่าวถึงในการวิเคราะห์เพื่อหาข้อเสนอแนะที่เป็นความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษา

ผลสำรวจจากแบบสอบถามแสดงข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปที่สรุปจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบถามโดยจำแนกตามประเภทผู้สอนและนิสิต และคะแนนสังกัดของนิสิต 2) ข้อมูลผลสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนและนิสิตเกี่ยวกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

จำนวนอาจารย์ผู้สอน	7 คน
จำนวนนิสิต	1,423 คน

2. ข้อมูลผลสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนและนิสิตเกี่ยวกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน

จากผลสำรวจสามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน 2) สาเหตุของปัญหา และ 3) แนวทางแก้ไขปัญหา ดังนี้

2.1. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน

ผลสำรวจความคิดเห็นของผู้สอนและนิสิตเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน โดยจำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผลสำรวจพบว่า ผู้สอนร้อยละ 71 และนิสิตร้อยละ 65 แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคต นิสิตร้อยละ 33 คิดว่าการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในรายวิชาที่สูงขึ้น ในขณะที่ผู้สอนร้อยละ 14 มีความเห็นว่าการเรียนการสอนในรายวิชานี้ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ในทำนองเดียวกันผู้สอนร้อยละ 14 และนิสิตร้อยละ 1 มีความเห็นว่าการเรียนการสอนในรายวิชานี้ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

ด้านเอกสารประกอบการเรียน

ผู้สอนร้อยละ 71 และนิสิตจำนวนร้อยละ 5 มีความเห็นว่าเอกสารประกอบการเรียนในปัจจุบันแสดงเนื้อหาง่ายเกินไปสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา ขณะเดียวกันนิสิตร้อยละ 1 มีความเห็นว่าเอกสารประกอบการเรียนในปัจจุบันแสดงเนื้อหายากเกินไปในทางตรงข้าม ผู้สอนร้อยละ 29 และนิสิตจำนวนร้อยละ 94 เห็นว่าเอกสารประกอบการเรียนในปัจจุบันแสดงเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับนิสิตในชั้นปีที่ 1

ส่วนสภาพปัญหาด้านเอกสารประกอบการสอนนั้น ผู้สอนร้อยละ 85 คิดว่าเอกสารประกอบการสอนในปัจจุบันนั้นมุ่งเน้นเนื้อหา แต่ไม่เน้นการสื่อสาร และสอดคล้องกับผู้สอนร้อยละ 15 ซึ่งคิดว่า เอกสารประกอบการสอนในปัจจุบันมีกิจกรรมประกอบการเรียนและแบบฝึกหัดน้อยเกินไป ความคิดเห็นของนิสิตจำนวนร้อยละ 11 พบว่าเนื้อหาในแต่ละบทไม่มีความต่อเนื่องกัน ร้อยละ 18 คิดว่า เนื้อหาในเอกสารมุ่งเน้นไวยากรณ์มากเกินไป ร้อยละ 20 คิดว่า เอกสารประกอบการสอนในปัจจุบันมีกิจกรรมประกอบการเรียนและแบบฝึกหัดน้อยเกินไป ร้อยละ 21 คิดว่า ปริมาณเนื้อหาและ

ความยาก-ง่ายในแต่ละบทไม่สมดุลกัน และนิสิตร้อยละ 29 มีความเห็นว่า เอกสารประกอบการสอนในปัจจุบันนี้มีความเหมาะสมแล้ว

ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ผู้สอนร้อยละ 14 มีความเห็นว่าการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษครบถ้วน ขณะที่ผู้สอนอีกร้อยละ 14 คิดว่า ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ครบถ้วน ร้อยละ 28 คิดว่า ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษในรายวิชามาใช้ได้จริง ซึ่งตรงข้ามกับผู้สอนร้อยละ 44 คิดว่า ผู้เรียนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษในรายวิชามาใช้ได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนิสิตร้อยละ 44 และนิสิตร้อยละ 52 ที่คิดว่า การเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษครบถ้วน ในขณะที่นิสิตร้อยละ 3 คิดว่า ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ครบถ้วน และร้อยละ 1 ที่คิดว่า ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษในรายวิชามาใช้ได้จริง

ด้านผู้สอน

ด้านผู้สอนจากการที่ผู้สอนประเมินตนเอง พบว่า ผู้สอนประเมินตนเองในการอธิบายเนื้อหาวิชาให้เป็นที่น่าสนใจ การใช้สื่อการสอนและวิธีการสอน การส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองพร้อมการแนะนำแหล่งความรู้เพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนการให้คำอธิบายเกี่ยวกับการจัดการรายวิชาและการสร้างแรงจูงใจในการเรียนสำหรับนิสิต ผู้สอนประเมินตนเองในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของนิสิตในประเด็นเดียวกัน

ด้านผู้เรียน

ผลสำรวจด้านผู้เรียนพบว่า ผู้สอนประเมินนิสิตว่ามีความกระตือรือร้นในการศึกษาและความเอาใจใส่ในรายวิชาและมีความต้องการในการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียนน้อย และคิดว่า นิสิตตระหนักถึงประโยชน์ในการเรียนรู้ในรายวิชา นิสิตมีความต้องการฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ในชั้นเรียน และนิสิตมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ระดับปานกลาง ขณะที่นิสิตประเมินตนเองในประเด็นเดียวกันทั้ง 5 ประเด็นในระดับ
มาก

ด้านกิจกรรมเสริมรายวิชา

ผลสำรวจด้านกิจกรรมเสริมรายวิชา พบว่า ผู้สอนมีความเห็นเกี่ยวกับ
ประโยชน์ของโปรแกรม การสื่อสารกับศูนย์ภาษาผู้ดูแลการใช้ภาษาโปรแกรม
ความมั่นใจของนิสิตในการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดจากการใช้โปรแกรม ความยากในการใช้
งานโปรแกรม และความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับโปรแกรมฝึกภาษาในระดับ
ปานกลาง ขณะที่นิสิตแสดงความเห็นในประเด็นเดียวกันในระดับมาก

2.2. สาเหตุของปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชีวิตประจำวัน

จากผลการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาในด้านต่างๆ อาจสามารถระบุสาเหตุของ
ปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1) ด้านการจัดการเรียนการสอน

มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์สังคมในปัจจุบัน
เนื่องข้อจำกัดด้านจำนวนผู้เรียนและทักษะการสอนและการใช้สื่อประกอบการสอน
ของผู้สอนอย่างเหมาะสมสำหรับการจัดการชั้นเรียนขนาดใหญ่

2) ด้านเอกสารประกอบการสอน

ผู้เรียนและผู้สอนคาดหวังให้เอกสารประกอบการสอนมีความสมดุลของ
ระดับความยาก-ง่าย และความสมดุลของเนื้อหาด้านไวยากรณ์กับการฝึกทักษะ

3) ด้านผู้สอน-ผู้เรียน

เกิดจากความคาดหวังของผู้สอนที่สวนทางกับความคาดหวังของผู้เรียนใน
การแสดงออกถึงพฤติกรรมการเรียนรู้หรือการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

4) ด้านโปรแกรมฝึกทักษะ

เกิดจากระดับความยากในการใช้งาน และรูปแบบการฝึกฝนที่ซ้ำ ๆ และใช้เวลานานเกินไปในการฝึกฝนเพื่อเลื่อนระดับ จึงทำให้นิสิตเกิดความท้อถอยในการฝึกทักษะ

2.3. แนวทางแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน

แนวทางแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันที่เกิดจากการวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ และข้อเสนอแนะ สามารถจำแนกได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถจัดกิจกรรมอบรมการใช้สื่อหรือเทคนิคการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการจัดการเพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษในชั้นเรียนขนาดใหญ่ให้กับผู้สอน เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการจัดการชั้นเรียนสำหรับผู้สอน และเพื่อผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะได้อย่างเหมาะสมตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา

2) ด้านเอกสารประกอบการสอน

การปรับปรุงเนื้อหาเอกสารประกอบการสอนควรต้องคำนึงถึงระดับภาษาตามวัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับรายวิชา ความสอดคล้องและต่อเนื่องของเนื้อหา และการสร้างสมดุลของเนื้อหาด้านไวยากรณ์และการฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน

3) ด้านผู้เรียน

การสร้างความเข้าใจระหว่างผู้สอนและนิสิตเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับรายวิชาได้กำหนดไว้ตั้งแต่คาบปฐมนิเทศรายวิชา เพื่อกำหนดพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ระดับรายวิชา

4) ด้านกิจกรรมเสริมรายวิชา

การจัดกิจกรรมเสริมรายวิชาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ควรสำรวจความคิดเห็น ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโปรแกรมโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงโปรแกรม และรูปแบบการใช้งานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของรายวิชา

การอภิปรายผล/สรุป

ผลการสำรวจปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชีวิตประจำวันตามความคิดเห็นของนิสิตและผู้สอนใน 7 ด้าน พบว่า (1) นิสิต ร้อยละ 65 และผู้สอนร้อยละ 71 คิดว่ารายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน มีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม (2) นิสิตร้อยละ 94 และผู้สอนร้อยละ 29 คิดว่า เอกสารประกอบการเรียนมีเนื้อหาเหมาะสม โดยผู้สอนร้อยละ 71 เห็นว่าเนื้อหา ง่ายเกินไป (3) นิสิตร้อยละ 94 และผู้สอนร้อยละ 42 คิดว่าใช้ข้อสอบที่ใช้วัดและ ประเมินผลมีความเหมาะสม โดยผู้สอนร้อยละ 58 คิดว่าง่ายเกินไป (4) ด้านการบรรลุ วัตถุประสงค์การเรียน ผู้สอนร้อยละ 14 และนิสิตร้อยละ 52 มีความเห็นว่าการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน สามารถทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐาน ภาษาอังกฤษครบถ้วน (5) ด้านผู้สอน นิสิตประเมินผู้สอนในด้านการอธิบายเนื้อหา รายวิชาให้เป็นที่น่าสนใจ การใช้สื่อการสอนและวิธีการสอน การส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองพร้อมการแนะนำแหล่งความรู้เพิ่มเติม และการสร้างแรงจูงใจใน การเรียนสำหรับนิสิตในระดับมาก และผู้สอนประเมินตนเองในระดับปานกลาง-มาก (6) ด้านผู้เรียน นิสิตประเมินตนเองในประเด็นความกระตือรือร้นในการศึกษา และความเอาใจใส่ในรายวิชา ความต้องการในการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน ความตระหนักถึงประโยชน์ในการเรียนรู้ในรายวิชา ความต้องการฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ในชั้นเรียน และความร่วมมือร่วมใจในชั้นเรียนระดับมาก ส่วนผู้สอนประเมินนิสิต ในระดับน้อย-ปานกลาง (7) ด้านกิจกรรมหรือโปรแกรมฝึกภาษาอังกฤษเสริมรายวิชา นิสิตมีความเห็นต่อประโยชน์ของโปรแกรม การสื่อสารกับผู้ดูแลระบบการใช้โปรแกรม ฝึกทักษะ ความมั่นใจของนิสิตในการใช้ภาษาอังกฤษที่เกิดจากการใช้โปรแกรม

ความยากในการใช้งานโปรแกรม และความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับโปรแกรม
ฝึกภาษาในระดับมาก ส่วนผู้สอนแสดงความเห็นต่อปัญหาในด้านดังกล่าวระดับ
ปานกลาง

จากผลการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่พบจากแบบสำรวจ
ตลอดจนข้อเสนอที่ได้รับจากแบบสำรวจ สามารถสรุปประเด็นปัญหาในการจัดการเรียน
การสอนในรายวิชาดังกล่าวได้ 4 ประเด็น ได้แก่ (1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์สังคมในปัจจุบันเนื่องจากข้อจำกัดด้านจำนวนผู้เรียนและ
ทักษะการสอนและการใช้สื่อประกอบการสอนของผู้สอนอย่างเหมาะสม (2) เอกสาร
ประกอบการสอนยังขาดความสมดุลของระดับความยาก-ง่าย และความสมดุลของ
เนื้อหาด้านไวยากรณ์กับการฝึกทักษะ (3) ความคาดหวังของผู้สอนที่สวนทางกับ
ความคาดหวังของผู้เรียนในการแสดงออกถึงพฤติกรรมการเรียนรู้หรือการมีส่วนร่วม
ในชั้นเรียน (4) ความยากในการใช้งานโปรแกรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัย
จัดสรรให้ ตลอดจนรูปแบบการฝึกฝนที่ซ้ำ ๆ และใช้เวลานานเกินไปในการฝึกฝน
เพื่อเลื่อนระดับ จึงทำให้รู้สึกเกิดความท้อถอยในการฝึกทักษะ

ส่วนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยพิจารณาจากสาเหตุของปัญหาดังที่กล่าวมา
สามารถเสนอแนวทางแก้ไขได้ 4 ประเด็น ได้แก่ (1) หลักสูตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
สามารถจัดกิจกรรมอบรมการใช้สื่อหรือเทคนิคการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับ
การจัดการเพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษในชั้นเรียนขนาดใหญ่ให้กับผู้สอน เพื่อเพิ่ม
ความมั่นใจในการจัดการชั้นเรียนสำหรับผู้สอน (2) การสร้างสมดุลของเนื้อหาด้าน
ไวยากรณ์และการฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน (3) การสร้างความเข้าใจระหว่างผู้สอน
และนิสิตเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
ระดับรายวิชาได้กำหนดไว้ (4) ควรสำรวจความคิดเห็น ประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ของโปรแกรมโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงโปรแกรมและรูปแบบการใช้งานให้เกิด
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของรายวิชา

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาประเด็นปัญหา พบว่า (1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์สังคมในปัจจุบันเนื่องจากข้อจำกัดด้านจำนวนผู้เรียนและทักษะการสอนและการใช้สื่อประกอบการสอนของผู้สอนอย่างเหมาะสม (2) เอกสารประกอบการสอนยังขาดความสมดุลของระดับความยาก-ง่าย และความสมดุลของเนื้อหาด้านไวยากรณ์กับการฝึกทักษะ (3) ความคาดหวังของผู้สอนที่สวนทางกับความคาดหวังของผู้เรียนในการแสดงออกถึงพฤติกรรมการเรียนรู้หรือการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (4) ความยากในการใช้งานโปรแกรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ ตลอดจนรูปแบบการฝึกฝนที่ซ้ำ ๆ และใช้เวลานานเกินไปในการฝึกฝนเพื่อเลื่อนระดับ จึงทำให้นิสิตเกิดความท้อถอยในการฝึกทักษะ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวที่พบทั้ง 4 ประเด็น มีบางประเด็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rodpan and Nakrak (2022) ว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานนั้น ปัญหาที่นิสิตพบระหว่างการเรียนในช่วงระหว่างเกิดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 นั้น คือ เรื่องของค่าใช้จ่าย การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และความสนใจในการเรียน และปัญหาสำคัญที่นิสิตพบ ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาที่ใช้ในการเรียน และรวมถึงการวัดและประเมินผลซึ่งไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องใช้สอบเพื่อวัดระดับในปัจจุบัน

ในส่วนของแนวทางในการแก้ปัญหานั้น ผลการวิจัยสามารถสรุปออกมาได้เป็น 5 ประเด็นได้แก่ (1) หลักสูตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถจัดกิจกรรมอบรมการใช้สื่อหรือเทคนิคการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการจัดการเรียนเพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษในชั้นเรียนขนาดใหญ่ให้กับผู้สอน เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการจัดการเรียนสำหรับผู้สอน และพัฒนาศักยภาพของผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ฤทธิไกร ไชยงาม, กันญารัตน์ ไวกำ และ หทัย ไชยงาม (2561) ที่กล่าวถึงความคาดหวังของผู้สอนภาษาอังกฤษไว้ว่า ต้องการแนวทางในการสอนที่ชัดเจน ตลอดจนวิธีการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย (2) หน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์สังคมในปัจจุบันยิ่งขึ้น (3) การสร้างสมดุลของเนื้อหาด้านไวยากรณ์ และการฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนซึ่งสอดคล้องกับอดีต ศา เบญจรัตน์ นานนท์ (2560) พบว่าเนื้อหาของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานควรมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ไม่ยากหรือง่ายเกินไป ตลอดจนมีความหลากหลายและทันสมัยให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน (4) การสร้างความเข้าใจระหว่างผู้สอนและนิสิตเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับรายวิชาที่กำหนดไว้ (5) ควรสำรวจความคิดเห็น ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของโปรแกรมโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงโปรแกรมและรูปแบบการใช้งานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของรายวิชา มีบางประเด็นที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rodpan and Nakrak (2022) ว่าประเด็นแรกควรให้นิสิตมีส่วนร่วมในชั้นเรียนให้มากกว่านี้ ประเด็นที่สองคือควรเพิ่มความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอนโดยเพิ่มความหลากหลายของแหล่งที่มาของการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำการศึกษารั้งต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาและเกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ข้อมูลที่ไม่ชัดเจน ดังนั้นควรมีการเก็บข้อมูลชนิดอื่นเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์ เพื่อที่จะได้มุมมองที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. เนื่องจากนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับอุดมศึกษา ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งออกแบบหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน และการทดสอบวัดผล ดังนั้นควรมีการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นสากลในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยาเพื่อตอบสนองนโยบายการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ฤทธิไกร ไชยงาม, กันญารัตน์ ไวกำ และ หทัย ไชยงาม. (2561). ปัญหาและแนวทางการแก้ไขเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนภาษาอังกฤษของชุมชนเรียนรู้ทางวิชาชีพครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(2), 7-17.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2536). *สถิติวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อดิศา เบญจรัตนานนท์. (2560). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี : เสี่ยงสะท้อนจากผู้เรียนและผู้สอน. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 18(2), 293-315.
- Cronbach. (1970). *Essentials of Psychological Testing* (3 rd ed). Harper & Row.

- Rodpan, S., & Nakrak, V. (2022). The Problems, Causes, and Solutions in Online Learning of the Fourth-Year Students at the University of Phayao during the Lockdown Period of the Covid-19 Pandemic. *International Journal of Early Childhood Special Education*, 14(1), 1921-1932.
- Rowinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). The Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-Referenced Test Item Validity. *Tijdschrift Voor Onderwijs Research*, N.A.(2), 49-60.

Authors

Asst. Prof. Dr. Phitsinee Sathientharadol
English Department, School of Liberal Arts, University of Phayao
19 Moo 2, MaeKa Sub-district, Mueang Phayao District,
Phayao 56000
Tel: 054-466-666 Email: phitsinee.sa@up.ac.th

Dr. Sommai Rodpan
English Department, School of Liberal Arts, University of Phayao
19 Moo 2, MaeKa Sub-district, Mueang Phayao District,
Phayao 56000
Tel: 054-466-666 Email: sommai.ro@up.ac.th

Ms. Chitiman Khamkad
English Department, School of Liberal Arts, University of Phayao
19 Moo 2, MaeKa Sub-district, Mueang Phayao District,
Phayao 56000
Tel: 054-466-666 Email: chutiman.kh@up.ac.th

Ms. Thanyaporn Moomkawin
English Department, School of Liberal Arts, University of Phayao
19 Moo 2, MaeKa Sub-district, Mueang Phayao District,
Phayao 56000
Tel: 054-466-666 Email: thanyaporn.mo@up.ac.th